

Oftatul unui surâs

Aurelius Belei

Viața ne aleargă iute din urmă,
mult prea grăbită în față,
de la primul surâs al răsăritului
abia de apuci să-ți dezmeticești lumea,
să prinzi cumva asfințitul,
asta, bineînțeles, dacă
ai fost cumpătat
și nu ai risipit
chiar lumina,
printre munții de clipe netrăite.